

Tänane etendus "Süda" on pühendatud

dirigent PEETER LILJE'le,

kes oleks täna, 13. oktoobril, saanud 50-aastaseks.

Tahe ja sisemine sund teha muusikat on vähestele kaasa antud. Muusikuks saamine ja JÄÄMINE on alati suur ohverdus. See tee on paljude suurte muusikute jaoks nii vaevaline kui ka juhuslik – nagu ka Peeter Liljele. Olgugi, et teda on tagantjärele iseloomustatud kui inimest, kelles on muusikat juuksejuurtest varbaotsteni.

— Viimane intervjuu Peeter Liljega, Favoriit, jan. 1994

Teater Peeter Lilje elus.

Teatri osa minu elus on väga suur. Enne kui tulin teatrisse, tegelesin põhiliselt kerge muusikaga, kuigi olin pärast viiuliõpinguid õppinud koorijuhtimist Tartu muusikakoolis, puutunud kokku tõsise muusika maailmaga nii muusikaliteratuuri tundides kui sümfooniakontsertidel käies. Teatrisse tulles olin Tallinna Riikliku Konservatooriumi koorijuhtimise 3. kursuse üliõpilane. Kui Venno Laul loobus teatritööst, pakuti koormeistri kohta mulle. Nõustusin, ja see sai suureks pöördepunktiks, tähistades kindlat kursi muutumist kerge muusika juurest tõsise valdkonda. Teatrist sai alguse kogu minu edasine tee muusikuna. Üsna varsti pakuti mulle juhatada etendusi. Juhatasin Normeti "Pirnipuud", Menotti "Telefoni", Verdi "Traviatit". Hiljem sai teoks edasiõppimine Leningradis.

Teater tuli mulle vastu ka õppimisajal, võimaldades dirigeerida mitmeid lavastusi. Hiljem, töötades juba

sümfooniaorkestris, on teater andnud võimaluse kokku puutuda hoopis teise zhanriga, mis rikastab pakub vaheldust, säilitab hea kontakti solistidega.

Filharmonia ja teatri atmosfäär on paratamatult küllalt erinevad. Isegi inimestevahelised suhted erinevad. Teater tundub olevat teine kodu, kollektiivsustunne on väga tugev. Teater on kuidagi pehmem, leebem, orkestriõhkkond akadeemilisem, jahedam.

Arvan, et kui ma poleks alustanud juhatamist teatris, poleks mul ka pärast Leningradi Konservatooriumi lõpetamist olnud nii palju kogemuste saamise võimalusi teatris. Tänu "Estonia" teatritele tunnen praeguseks läbi ja lõhki ikkagi juba 15-16 ooperit, nendehulgas sellised väärtteosed nagu Mozarti "Don Giovanni" ja "Figaro pulm", Shostakovitshi "Katerina Izmailova", Prokofjevi "Kihlus kloostri", Stravinski "Elupõletaja tähelend" ja "Mavra", Donizetti "Lucia di Lammermoor" jt.

Lühikest aega sain tänu teatritele stazheerida Leningradi Kirovi-nimelises teatris Temirkanovi juures, kus juhatasin "Traviatit". Soomes juhatasin "Rügemendi tütarit".

Teatritöö viis kokku lavastaja Ansimoviga, kes nüüd koostöö jätkuna pakub mulle Prokofjevi "Tuliingli" lavastuse juhatamist kevadel Helsingis.

— Rahva Hääl, 6.10.1984

Hiljem tõi Peeter Lilje välja veel Mozarti "Cosi fan tutte", Donizetti "Armujooji", Tubina "Barbara von Tisenhuseni", Puccini "Madama Butterfly" ja Britteni "Albert Herringu" "Estonias", Tshaikovski "Jolanthe Buenos Airese Teatro Colón'is, Menotti "Konsuli", Rossini "Sevilla habemeajaja" ning Straussi "Nahkhiire" Oulus.